

Dosarul nr. 3ra-141/22
2-19115643-01-3ra-14022022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. M. Gandrabur)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, V. Negru, Gr. Dașchevici)

DECIZIE

29 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Aliona Miron
Nicolae Craiu

examinând recursul depus de către Întreprinderea cu Capital Străin „Reforma Art”
Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Dumitru Pavel,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de
către Întreprinderea cu Capital Străin „Reforma Art” Societate cu Răspundere Limitată
împotriva Consiliului Audiovizualului, persoană terță Igor Jebuleac cu privire la
contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 7 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 11 iulie 2019, Întreprinderea cu Capital Străin „Reforma Art” Societate cu
Răspundere Limitată a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului
administrativ împotriva Consiliului Audiovizualului, persoană terță Igor Jebuleac cu
privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii s-a indicat că în temeiul deciziei Consiliului Audiovizualului
cu privire la examinarea rezultatelor monitorizării postului de televiziune „Jurnal TV”,
urmare a petiției nr. 23/76 din 5 iunie 2019 a lui Igor Jebuleac, inter alia, s-a aplicat
amendă în mărime de 5 000 de lei în privința Întreprinderii cu Capital Străin „Reforma
Art” Societate cu Răspundere Limitată, fondatoarea postului de televiziune „Jurnal TV”,
pentru încălcarea pct. 3.1 lit. b) din Condițiile la Licența de Emisie seria AC nr. 000747
din 3 iulie 2009 (nerespectarea deciziei Consiliului Coordonator al Audiovizualului nr.
98 din 19 iulie 2012), în conformitate cu art. 84 alin. (5) lit. f), (11) și (12) din Codul
serviciilor media audiovizuale, întreprinderea cu capital străin a fost obligată să difuzeze

textul sancțiunii în următoarele 48 ore de la data adoptării deciziei privind aplicarea sancțiunii, sonor și/sau vizual, de cel puțin 3 ori, în orele de maximă audiență, din care o dată în principalul program audiovizual de știri, în cazul serviciilor media audiovizuale generaliste și/sau de știri.

Reclamanta a menționat că sancțiunea a fost aplicată pentru faptul că la data de 21 aprilie 2019, postul de televiziune „Jurnal TV” a difuzat emisiunea „Ora de Ras” (ora difuzării 21⁰⁰, durata 46 min 25 sec) având ca subiecte situația politică din țară, negocierile partidelor care au acces în Parlament și vizita celor 34 deputați ai PSRM la Moscova. Urmare a analizei calitative s-a atestat că postul de televiziune „Jurnal TV” a comis încălcarea prevederilor art. 6 lit. b) din decizia Consiliului Coordonator al Audiovizualului nr. 98 din 19 iulie 2012 cu privire la clasificarea programelor audiovizuale în scopul protecției copilului, care stipulează că radiodifuzorii nu vor difuza în intervalul orar 06⁰⁰-23⁰⁰ producții audiovizuale care prezintă: b) limbaj sau comportament obscen.

În opinia reclamantei decizia Consiliului Coordonator al Audiovizualului nr. 98 din 19 iulie 2012 a căzut în desuetudine din moment ce prin Legea nr. 30 din 7 martie 2013 cu privire la protecția copiilor împotriva impactului negativ al informației au fost prevăzute alte reglementări restrictive legate de cele imputate întreprinderii, distincte decât cele stabilite prin decizia Consiliului Coordonator al Audiovizualului, enunțată anterior. Astfel reglementările legale, legate de fapta imputată – pretinsa difuzare a producțiilor audiovizuale ce conțin limbaj sau comportament obscen, stabilesc un alt interval orar prohibitiv: de la 06⁰⁰ la 20⁰⁰, fapt reglementat prin art. 5 alin. (2) din Legea cu privire la protecția copiilor împotriva impactului negativ al informației, fiind prescris expres că radiodifuzorilor le este interzisă difuzarea în intervalul orar 06⁰⁰-20⁰⁰ de programe audiovizuale de studio sau realizate în direct, în care se fumează, se consumă băuturi alcoolice ori se prezintă acte de comportament obscen. În condițiile în care emisiunea disputată și pretinsa faptă s-a difuzat după ora 21⁰⁰, se atestă că legea nu a fost încălcată, dat fiind faptul că interdicția legală se extinde doar până la ora 20⁰⁰. Pe de altă parte, actul administrativ inferior legii – decizia Consiliului Coordonator al Audiovizualului nr. 98 din 19 iulie 2012, indică un alt interval orar de prohibiție 06⁰⁰-23⁰⁰, doar că acest act nu poate stabili condiții distincte decât legea, iar tot ce nu e conform legii nu poate fi aplicat în corespundere cu rigorile impuse de Legea nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative.

Reclamanta Întreprinderea cu Capital Străin „Reforma Art” Societate cu Răspundere Limitată a solicitat anularea deciziei Consiliului Audiovizualului nr. 23/76 din 5 iunie 2019, publicată în Monitorul Oficial nr. 209-216/1131 din 28 iunie 2019, ca fiind ilegală.

Prin încheierea protocolară din 4 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost atras în proces în calitate de persoană terță Igor Jebuleac.

Prin hotărârea din 5 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost admisă acțiunea depusă de către Întreprinderea cu Capital Străin „Reforma Art” Societate cu Răspundere Limitată și s-a anulat decizia Consiliului Audiovizualului nr. 23/76 din 5 iunie 2019 „cu privire la examinarea rezultatelor monitorizării postului de televiziune „Jurnal TV”, urmare a petiției a lui Igor Jebuleac”.

Cu respectarea dispozițiilor art. 232 din Codul administrativ, la 13 martie 2020, Consiliul Audiovizualului a depus cerere de apel nemotivată, iar la 5 iunie 2020

motivarea apelului împotriva hotărârii din 5 martie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 7 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul depus de către Consiliul Audiovizualului, s-a casat hotărârea din 5 martie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani și s-a adoptat o nouă decizie prin care a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de către Întreprinderea cu Capital Străin „Reforma Art” Societate cu Răspundere Limitată.

La data de 22 decembrie 2021, Întreprinderea cu Capital Străin „Reforma Art” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Dumitru Pavel a depus recurs nemotivat, iar la 26 ianuarie 2022 a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 7 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În argumentarea cererii de recurs cu reiterarea motivelor de drept și de fapt anterior invocate, recurenta a menționat despre obligația sa de a respecta toate deciziile Consiliului, care nu contravin legii. Iar, argumentul instanței de apel precum că aceasta – decizia Consiliului Audiovizualului urma să fie contestată, este vădit eronat.

A indicat că instanțele de judecată erau obligate să se expună doar asupra modului de aplicare ierarhică a actelor, legea sau deciziile Consiliului.

A notat că instanța de fond corect a stabilit că recurenta a fost sancționată în baza prevederilor unui act normativ inferior legii, care contravine legii, pe care organul administrativ nu era în drept să îl invoce și aplice, fiind obligat să se conducă de normele legale, ce nu prevăd pretinsa faptă imputată ca fiind abatere în sensul Codului serviciilor media audiovizuale, urmând să constate că pretinsa faptă nu contravine legii. Instanța de apel nu a ținut cont de aceste aspecte evidente și a distorsionat realitatea pentru a-și motiva soluția vădit ilegală. Mai mult, instanța de apel a admis că actul administrativ ar fi căzut în desuetudine, dar se agață de un alt pretext inventat, precum că Legea cu privire la protecția copiilor împotriva impactului negativ al informației ar sancționa și interzice pretinsa faptă.

Recurenta a afirmat că instanța de apel a încercat să aplice asupra unei situații juridice speciale, care este reglementată de o normă legală specială – art. 5 alin. (2) din Legea 30/2013, o normă legală generală – art. 5 alin. (3) din Legea 30/2013. Respectiv, instanța de recurs urmează să aprecieze dacă o atare abordare este corectă și legală, iar răspunsul este unul fără echivoc – nu.

A susținut că cele expuse denotă o încălcare de către instanța de apel a prevederilor și garanțiilor dreptului recurentei la un proces echitabil, așa cum acesta este stabilit și explicat de CEDO, odată cu aplicarea și interpretarea art. 6 din Convenție, sub aspectele aplicării unor reglementări legale relevante, aplicarea unor prevederi corecte, luarea în considerare a celor mai importante argumente și probe, obținerea unei motivări suficiente a soluției pronunțate.

În același timp, a precizat că soluția instanței de apel contravine expres dreptului presei la publicare de informații și la libertate de exprimare, precum și a dreptului publicului la informare. În esența sa, sancțiunea vizează doar informațiile cu caracter critic despre activitatea Președintelui de pe atunci și a unor deputați, care nu au legătură cu campania electorală. Or, această abordare trebuie calificată de instanța de recurs, după

ce în aceasta a eșuat instanța de apel, ca fiind o atentare inadmisibilă a unei autorități (intimat) asupra libertății de exprimare a recurenteii.

Prin referința depusă la 25 martie 2022, Consiliul Audiovizualului a solicitat respingerea cererii de recurs, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 7 decembrie 2021, fiind notificată recurenteii, prin intermediul oficiului poștal, la data de 31 ianuarie 2022 (f.d.241, Vol. I).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că Întreprinderea cu Capital Străin „Reforma Art” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Dumitru Pavel, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

Prin încheierea din 1 iunie 2022 a Curții Supreme de Justiție recursul depus de către Întreprinderea cu Capital Străin „Reforma Art” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Dumitru Pavel s-a numit spre examinare în fond, în complet de cinci judecători.

În conformitate cu art. 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

În speță, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție nu a considerat oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece criticele recurentului, și argumentele intimatului din referință, au fost expuse cu suficientă claritate.

Verificând argumentele invocate în recurs, pe baza materialelor din dosar, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a ajuns la concluzia de a admite recursul, cu casarea integrală a deciziei din 7 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii din 5 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, din următoarele motive.

În corespundere cu art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă decizie prin care casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

Totodată, conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În temeiul art. 194 alin. (2) din Codul administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

În baza art. 244 alin. (2) în coroborare cu art. 231 alin. (2) din Codul administrativ, pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

La rândul său, în conformitate cu art. 219 alin. (1) – (3) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces

Din actele și lucrările dosarului, se denotă cu certitudine că urmare a petiției formulate de Igor Jebuleac a fost emisă decizia Consiliului Audiovizualului nr. 23/76 din 5 iunie 2019, prin care s-a decis de a admite petiția disputată, s-a luat act de rezultatele monitorizării postului de televiziune „Jurnal TV”, s-a aplicat amendă în mărime de 5 000 de lei față de Întreprinderea cu Capital Străin „Reforma Art” Societate cu Răspundere Limitată, fondatoarea postului de televiziune „Jurnal TV”, pentru încălcarea pct. 3.1 lit. b) din Condițiile la Licența de Emisie seria AC nr. 000747 din 3 iulie 2009 (nerespectarea deciziei Consiliului Coordonator al Audiovizualului nr. 98 din 19 iulie 2012), în conformitate cu art. 84 alin. (5) lit. f) din Codul serviciilor media audiovizuale; iar în conformitate cu prevederile art. 84 alin. (11) și (12) din Codul serviciilor media audiovizuale, întreprinderea a fost obligată să difuzeze textul sancțiunii în următoarele 48 ore de la data adoptării deciziei privind aplicarea sancțiunii, sonor și/sau vizual, de cel puțin 3 ori, în orele de maximă audiență, din care o dată în principalul program audiovizual de știri, în cazul serviciilor media audiovizuale generaliste și/sau de știri: „Consiliul Audiovizualului a sancționat cu amendă în mărime de 5 000 de lei Întreprinderea cu Capital Străin „Reforma Art” Societate cu Răspundere Limitată, fondatoarea postului de televiziune „Jurnal TV”, pentru încălcările de la prevederile deciziei Consiliului Coordonator al Audiovizualului nr. 98 din 19 iulie 2012 cu privire la clasificarea programelor audiovizuale în scopul protecției copilului conform căreia: radiodifuzorii nu vor difuza în intervalul orar 06⁰⁰-23⁰⁰ producții audiovizuale care prezintă limbaj sau comportament obscen” (f.d.12-14).

La acest aspect, art. 75 alin. (4) lit. a) din Codul serviciilor media audiovizuale (în vigoare la momentul emiterii actului administrativ), stipulează că Consiliul Audiovizualului: a) exercită controlul asupra modului în care furnizorii și distribuitorii de servicii media își îndeplinesc obligațiile asumate conform prezentului cod. Controlul asupra conținuturilor serviciilor media audiovizuale și ale programelor audiovizuale este exercitat numai difuzarea acestora, în conformitate cu art. 7 alin. (5).

Conform art. 6 din Codul administrativ, procedura administrativă reprezintă activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părți ale procedurii administrative.

În temeiul art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea nu a soluționat în termen legal o cerere.

Astfel, invocând ilegalitatea deciziei nr. 23/76 din 5 iunie 2019 a Consiliului Audiovizualului, la 11 iulie 2019, Întreprinderea cu Capital Străin „Reforma Art” Societate cu Răspundere Limitată a depus prezenta cerere de chemare în judecată.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a admis cererea de chemare în judecată și a anulat decizia Consiliului Audiovizualului nr. 23/76 din 5 iunie 2019 „cu privire la examinarea rezultatelor monitorizării postului de televiziune „Jurnal TV”, urmare a petiției a lui Igor Jebuleac”.

Judecând apelul depus de către Consiliul Audiovizualului, instanța de apel a casat hotărârea din 5 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și a adoptat o nouă decizie de respingere a acțiunii depusă de către Întreprinderea cu Capital Străin „Reforma Art” Societate cu Răspundere Limitată.

Efectuând controlul judiciar al hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, constată, însă, că instanța de apel la adoptarea deciziei a interpretat eronat legea și a dat o apreciere greșită materialului probator anexat la dosar, pe când prima instanță, justificat, pronunțându-se asupra aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil în speță, a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii depusă de către Întreprinderea cu Capital Străin „Reforma Art” Societate cu Răspundere Limitată.

În favoarea concluziei date se rețin următoarele.

În corespundere cu prevederile art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 din Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terții, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestațiilor materiale sau bănești este un act administrativ individual prin care o astfel de prestație se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În sensul art. 31 din Codul administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Conform art. 118 din Codul administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia. Motivarea nu este obligatorie în cazul în care: a) autoritatea publică admite o petiție în totalitate fără ca prin decizia de soluționare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane; b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de același fel într-un număr mai mare sau automatizat și, conform circumstanțelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

La caz, actul administrativ contestat – decizia Consiliului Audiovizualului nr. 23/76 a fost motivată pe faptul că la data de 21 aprilie 2019 postul de televiziune „Jurnal TV” a difuzat emisiunea „Ora de Ras” (ora difuzării 21⁰⁰, durata 46 min 25 sec) având ca subiecte situația politică din țară, negocierile partidelor care au acces în Parlament și vizita celor 34 deputați ai PSRM la Moscova. Urmare a analizei calitative s-a atestat că postul de televiziune „Jurnal TV” a comis încălcări de la prevederile art. 6 lit. b) din decizia Consiliului Coordonator al Audiovizualului nr. 98 din 19 iulie 2012 cu privire la clasificarea programelor audiovizuale în scopul protecției copilului, care stipulează că, radiodifuzorii nu vor difuza în intervalul orar 06⁰⁰-23⁰⁰ producții audiovizuale care prezintă: b) scene de sex, limbaj sau comportament obscen”.

În acest context, completul specializat reține că părțile procesului nu neagă că producția „Ora de Ras” a fost difuzată la data de 21 aprilie 2019, ora 21⁰⁰, precum și nu contestă subiectele discutate în cadrul acesteia, însă abordează în contradictoriu aspecte legate de aplicabilitatea normelor juridice – decizia Consiliului Coordonator al Audiovizualului nr. 98 din 19 iulie 2012 cu privire la clasificarea programelor audiovizuale în scopul protecției copilului și Legea nr. 30 din 7 martie 2013 cu privire la protecția copiilor împotriva impactului negativ al informației.

Prin urmare, instanța de fond just s-a limitat în a se pronunța pe marginea alegațiilor reclamantului/recurentului ce vizează încălcările imputate și cadrul normativ aplicabil în acest sens fără a efectua incursiune în conținutul producției difuzate respectând obiectul acțiunii cu luarea în considerare a rigorilor art. 219 din Codul administrativ.

În continuare, se invocă prevederile art. 16 din Codul administrativ, conform cărora dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Exercițarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

Conform art. 137 din Codul administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

În conformitate cu art. 225 din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

În speță, Consiliul Audiovizualului a constatat încălcarea de către Întreprinderea cu Capital Străin „Reforma Art” Societate cu Răspundere Limitată a pct. 6 lit. b) din decizia nr. 98 „cu privire la clasificarea programelor audiovizuale în scopul protecției copiilor”, care stabilește expres că radiodifuzorii nu vor difuza în intervalul orar 6⁰⁰- 23⁰⁰ producții audiovizuale care prezintă scene de sex, limbaj sau comportament obscen.

Relevante la acest capitol sunt și dispozițiile legale – art. 5 alin. (2) din Legea nr. 30 din 7 martie 2013 cu privire la protecția copiilor împotriva impactului negativ al informației care prevede că, radiodifuzorilor le este interzisă difuzarea în intervalul orar 06⁰⁰ – 20⁰⁰ de programe audiovizuale de studio sau realizate în direct în care se fumează, se consumă băuturi alcoolice ori se prezintă acte de comportament obscen.

În situația creată, instanța de recurs conchide ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond privind aplicabilitatea la caz a art. 7 alin. (2) din Legea cu privire la actele normative care propune soluțiile juridice în cadrul concurenței actelor normative și statuează că actul normativ cu forță juridică superioară poate modifica sau abroga un act normativ cu forță juridică inferioară al aceluiași emitent. În cazul modificării exprese a actului inferior, modificarea are aceeași forță juridică ca și actul modificat.

Așadar, prima instanță în mod corect a stabilit că Legea nr. 30 din 7 martie 2013 cu privire la protecția copiilor împotriva impactului negativ al informației are forță juridică superioară în raport cu decizia Consiliului Coordonator al Audiovizualului nr. 98 din 19

iulie 2012 cu privire la clasificarea programelor audiovizuale în scopul protecției copilului și din aceste considerente la calificarea juridică a faptei imputate Întreprinderii cu Capital Străin „Reforma Art” Societate cu Răspundere Limitată, Consiliul Audiovizualului urma în mod obligatoriu să se călăuzească cu prioritate de art. 5 alin. (2) din Legea nr. 30 din 7 martie 2013 care prevede că, radiodifuzorilor le este interzisă difuzarea în intervalul orar 06⁰⁰ – 20⁰⁰ de programe audiovizuale de studio sau realizate în direct în care se fumează, se consumă băuturi alcoolice ori se prezintă acte de comportament obscen.

În același timp, instanța de recurs apreciază critic argumentul instanței de apel precum că dacă s-ar admite că decizia nr. 98 din 19 iulie 2012 al Consiliului Coordonator al Audiovizualului, după adoptarea Legii nr. 30 din 7 martie 2013 „a căzut în desuetudine (caducitate)”, nici în acest caz nu poate fi considerat întrunirea temeiurilor pentru anularea actului administrativ contestat, deoarece, chiar și Legea nr. 30 din 7 martie 2013 cu privire la protecția copiilor împotriva impactului negativ al informației, în art. 5 alin. (3) lit. b), stabilește expres că mijloacele de informare în masă nu pot difuza în intervalul orar 06⁰⁰ – 23⁰⁰ producții care prezintă: b) scene de sex, de limbaj sau de comportament obscen, adică prevederi legale similare celor din decizia nr. 98 din 19 iulie 2012 a Consiliului Coordonator al Audiovizualului.

Or, se precizează că pertinente Întreprinderii cu Capital Străin „Reforma Art” Societate cu Răspundere Limitată sunt dispozițiile art. 5 alin. (2) din Legea nr. 30 din 7 martie 2013.

Iar, emisiunea „Ora de Ras” din 21 aprilie 2019 a început difuzarea la ora 21⁰⁰, adică după ora 20⁰⁰, ulterior scurgerii intervalului de timp prohibitiv instituit de lege.

Cât privește raționamentul instanței de apel referitor la faptul că, la data eliberării Licenței de emisie a postului de televiziune „Jurnal TV” – 3 iulie 2009, titularul licenței de emisie s-a obligat să respecte toate deciziile Consiliului Coordonator al Audiovizualului, adică inclusiv și decizia nr. 98 din 19 iulie 2012, iar, în cazul în care Întreprinderea cu Capital Străin „Reforma Art” Societate cu Răspundere Limitată a considerat că decizia nominalizată contravine Legii, actul normativ nominalizat urma a fi contestat în ordinea stabilită de Legislația în vigoare, ceea ce la caz nu se atestă, instanța de recurs îl consideră ca fiind neîntemeiat.

Deoarece, în acest sens, după cum s-a menționat mai sus, propune soluțiile juridice în cadrul concurenței actelor normative.

Ca urmare, completul specializat conchide că fiind corectă poziția instanței de fond precum că decizia Consiliului Audiovizualului nr. 23/76 din 5 iunie 2019 este susceptibilă anulării ca emisă cu aplicarea eronată a legii

Așadar, pentru motivele expuse, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție atestă corectitudinea concluziei primei instanțe cu privire la temeinicia acțiunii privind anularea deciziei Consiliului Audiovizualului nr. 23/76 din 5 iunie 2019.

Din considerentele menționate având în vedere faptul că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar decizia instanței de apel a fost emisă cu interpretarea eronată a legii și aprecierea greșită a materialului probator, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de

contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa integral decizia din 7 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și de a menține hotărârea din 5 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c), art. 248 alin. (2) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul depus de către Întreprinderea cu Capital Străin „Reforma Art” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Dumitru Pavel.

Se casează integral decizia din 7 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 5 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Reforma Art” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Consiliului Audiovizualului, persoană terță Igor Jebuleac cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Nina Vascan

Aliona Miron

Nicolae Craiu